

لایحه کودکان در حمایت یا علیه حقوق دختر بچه ها؟

گزارش ویژه

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت

مهر ۱۳۹۹

آغاز سخن

روز اول خردادماه ۱۳۹۹، رومینا اشرفی، دختر ۱۴ساله طالشی، توسط پدرش با داس سر بریده شد. اخبار تکمیلی به اثبات رساند که این شخص، با پشتگرمی به سیستم قضایی ناعادلانه و قوانین زن ستیزانه رژیم دست به این جنایت زده بود. قتل رومینا که با قتل های ناموسی هولناک مشابهی دنبال شد، افکار عمومی و بین المللی را به شدت تحت تاثیر قرار داد. آخوند روحانی، یک هفته پس از قتل این دختر معصوم، در روز ۷خرداد ۹۹ به صحنه آمد و فرمان رسیدگی به بعضی لوایح مرتبط را ابلاغ کرد. لوایحی که رژیم آخوندی در زمینه های اجتماعی تصویب می کند، تنها برای فریب افکار عمومی و بین

اما همین لایحه امنیت زنان کماکان در دست دولت روحانی متوقف مانده و برای تصویب نهایی به مجلس رد نشده است. لایحه حمایت از کودکان نیز تا آنجا که به محتوای آن بر می گردد هیچ علامتی مبنی بر تغییر سیاست یا قوانین حکومت آخوندی بر علیه کودکان ندارد. این لایحه، هیچ بودجه ای برای ساماندهی کودکان کار یا کودک بیوه ها تخصیص نداده است. هیچ شکافی درباره قانون سن ازدواج

رومینا اشرفی

۱۳سال و سن کیفری ۹سال برای دختر بچه ها در آن دیده نمی شود و حتی هیچ علامتی از کمک خرجی به خانواده های فقیر برای بهبود وضعیت کودکان در لایحه موجود نمی باشد. بنابراین، به مانند لایحه امنیت زنان، حتی اگر اجرایی شود، هیچ سودی به کودکان کشور نخواهد رساند. المللی است و محتوی و بار اجرایی ندارد. در ۲۶شهریور ۹۸، رسانه های رژیم اعلام کردند که لایحه امنیت زنان توسط قضائیه رژیم نهایی و جهت تصویب به دولت روحانی ارسال شده است. در همان زمان بعد از اینکه اندک محتوای مدافع زنان که در لایحه موجود بود نیز، توسط قوه

ناعادلانه و قوانین زن ستیزانه رژیم دست به این جنایت زده بود. قتل رومینا که با قتل های ناموسی هولناک مشابهی دنبال شد، افکار عمومی و بین المللی را به شدت تحت تاثیر قرار داد. آخوند روحانی، یک هفته پس از قتل این دختر معصوم، در روز ۷خرداد ۹۹ به صحنه آمد و فرمان رسیدگی به بعضی لوایح مرتبط را ابلاغ کرد. لوایحی که رژیم آخوندی در زمینه های اجتماعی تصویب می کند، تنها برای فریب افکار عمومی و بین

لایحه کودکان در حمایت یا علیه حقوق دختر بچه ها؟
از انتشارات کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران - مهر ماه ۱۳۹۹

حق طبع و انتشار محفوظ و متعلق به کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران می باشد. چاپ و انتشار این گزارش و یا بخش هایی از آن با اجازه قبلی و یا ذکر منبع مجاز است.

ISBN: 978-2-35822-026-2

 women.ncr-iran.org/fa
 @womenncri
 @womenncri

تاریخچه لایحه حمایت از کودکان و نوجوانان

لایحه حمایت از کودکان و نوجوانان اولین بار در ۲۵ آذر سال ۱۳۸۱ توسط مجلس رژیم تصویب شد اما هرگز قانونی نشد.

در ۲۲ اردیبهشت سال ۱۳۸۸ لایحه ای با نام مشابه، برای ارسال به مجلس رژیم، به دولت تحویل داده شد.

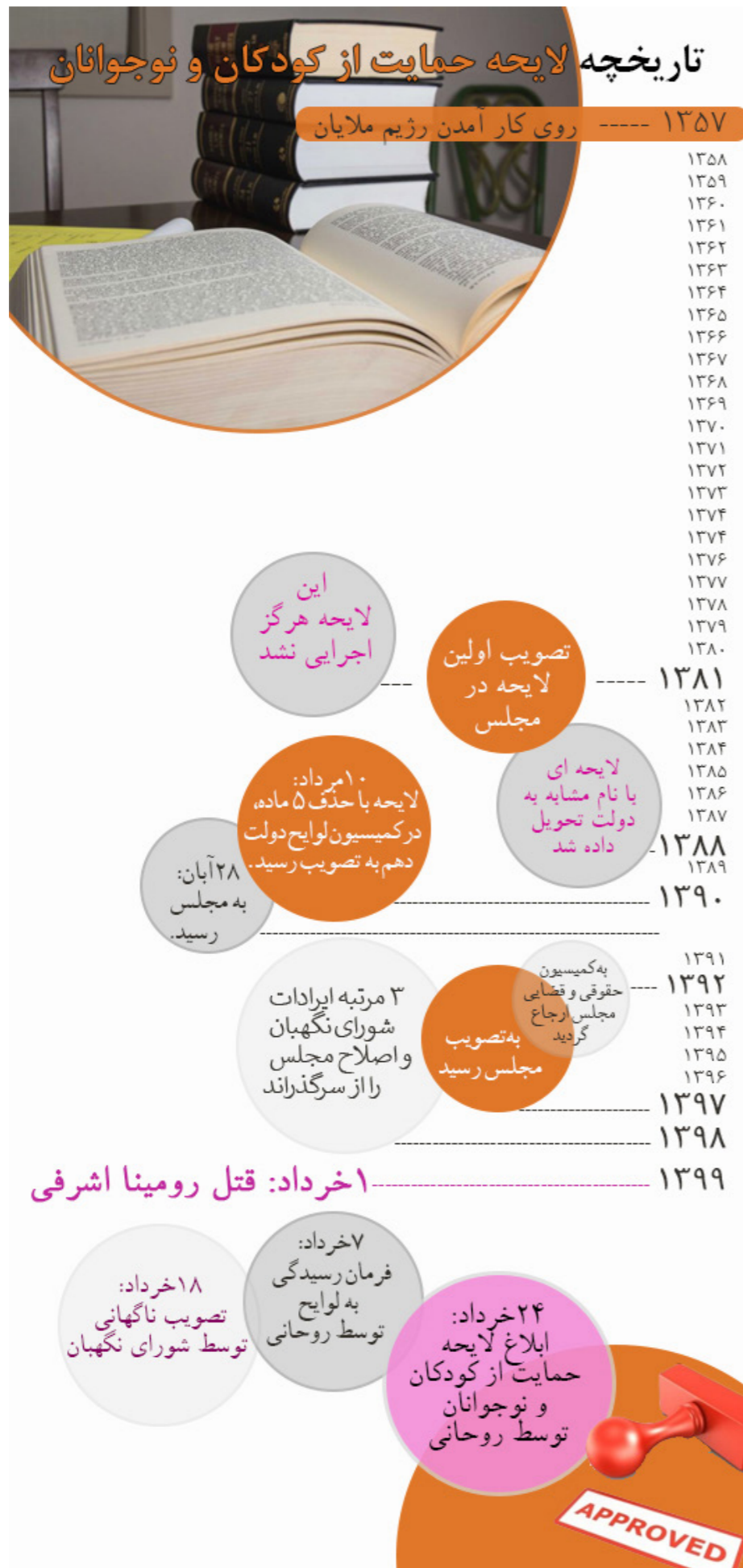
این لایحه در روز ۱۰ مرداد ۱۳۹۰ با حذف ۵ ماده در کمیسیون لوایح دولت دهم به تصویب رسید. لایحه مذکور در ۲۸ آبان ۹۰ به مجلس رسید که در سال ۱۳۹۲ به کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس ارجاع گردید.

لایحه پس از ۷ سال در سال ۱۳۹۷ به تصویب مجلس رسید. پس از آن سه مرتبه با ایراداتی از سوی شورای نگهبان و اصلاحاتی از سوی مجلس مواجه گردیده اما مسکوت مانده بود.

جو ملتهب جامعه پس از قتل بی رحمانه رومینا اشرفی رژیم آخوندی را به تکاپو انداخت تا با ادعایی جدید فضا را آرام کنند.

۱۰ روز پس از فرمان روحانی، روز یکشنبه ۱۸ خرداد لایحه ای که دست کم ۱۱ سال بین ارگانهای مختلف حکومت و مجلس دست به دست شده بود، به ناگهان توسط شورای نگهبان تصویب شد و رسانه های حکومتی همه باهم در روز ۲۴ خرداد ۹۹، نوشتند که «قانون حمایت از اطفال و نوجوانان توسط رییس جمهوری ابلاغ شد.»^۱

این شتابزدگی در صورتی بود که خشونت علیه کودکان و قتل هایی مثل قتل دردناک رومینا، متأسفانه نه اولین مورد بوده و نه آخرین. تنها تفاوت این قتل، گستردگی انتشار آن در مطبوعات و در افکار عمومی بود.

محتوای لایحه حمایت از کودکان و نوجوانان

این لایحه مانند اغلب لوایح اجتماعی مصوب در حکومت آخوندی بیشتر به تعاریف و حرفهای کلی پرداخته، با قسمتی تهدید آمیز تحت عنوان مجازات ها که همه نسخه برداری هایی از قانون مجازات حکومتی است.

ماده سوم این قانون می گوید: «در صورتی که فردی، طفل یا نوجوانی را در معرض بزه دیدگی یا ورود آسیب به سلامت جسمی، روانی، اجتماعی، اخلاقی، امنیت و یا وضعیت آموزشی وی قرار دهد، وضعیت مخاطره آمیز محسوب شده و موجب مداخله و حمایت قانونی از طفل و نوجوان می شود.» اما در مورد مکانیزم و تضمین این مداخله، چیزی در متن لایحه نمی یابیم.

قانون برای والدین، اولیاء یا سرپرستان قانونی کودکان و نوجوانان که موجبات تحصیل آنها را فراهم نکنند مجازات نقدی معین کرده است. در حالی که:

علت اصلی ترک تحصیل کودکان ایران فقر است.

سن قانونی ازدواج دختران ۱۳ سال است و بسیاری از خانواده ها از شدت فقر دختران خود را می فروشند.

اکثر روستاهای ایران برای دانش آموزان دوره متوسطه حتی مدرسه کبری هم ندارند.

کودکان فقیر ایرانی شایسته تحصیل

در ماده ۶ بخش مربوط به وظائف ارگانها، وزارت آموزش و پرورش مکلف شده است موارد عدم ثبت نام و موارد مشکوک به ترک تحصیل اطفال و نوجوانان تا پایان دوره متوسطه را به سازمان بهزیستی و یا دفتر حمایت از اطفال و نوجوانان قوه قضائیه جهت انجام اقدامات لازم اعلام کند.

این ماده در سیستم قانونی و سیاسی حکومت آخوندی هیچ معنای مادی ندارد، چرا که تحصیلات در ایران نه اجباری است و نه رایگان. مدیرکل آموزش و پرورش استان کرمانشاه اعتراف کرده است که بودجه لازم برای تحصیلات رایگان کودکان وجود ندارد. به گفته او «به ازای هر نفر برای یک سال تحصیلی به ۹ میلیون تومان نیاز است که آموزش و پرورش توان پرداخت آن را ندارد.»^۲

تعداد کودکان بازمانده از تحصیل و کودکانی که به دلیل نداشتن استطاعت مالی والدین ناگزیر از ترک تحصیل شده اند، حداقل ۲ میلیون تخمین زده می شود.

این رقم با توجه به عدم شفافیت سیستم آماري

وزارت آموزش و پرورش مکلف است موارد عدم ثبت نام و ترک تحصیل اطفال و نوجوانان را اعلام کند.

– از سال گذشته که مجلس شمار بازماندگان از تحصیل را ۲ میلیون اعلام کرد، آمار جدیدی ارائه نشده است.

– تحصیلات در ایران نه اجباری است و نه رایگان و بودجه ای به این منظور وجود ندارد.

هر شخصی برخلاف مقررات قانون کار، مرتکب بهره‌کشی اقتصادی از اطفال و نوجوانان نشود، علاوه بر مجازات های مذکور در قانون کار به مجازات حبس درجه شش نیز محکوم می‌شود.

مطابق تخمین های غیررسمی، تعداد کودکان کار در ایران بیش از ۷ میلیون نفر است.

حاصل کار آنها روزانه ۲۰۰۰ میلیارد تومان است که ۲۰۰ میلیارد آن به شهرداری می‌رسد.

هم‌اکنون دستکم ۴۷۰۰ کودک در تهران مشغول زباله‌گردی های سیستماتیک در ۵ دپوی تهران هستند.

رژیم آخوندی بسیار خوش بینانه است. به خصوص که طی ۲ سال اخیر به روز نشده و آمار جدیدی از این کودکان در مطبوعات ارائه نشده است.

ماده ۷، برای والدین، اولیاء یا سرپرستان قانونی کودکان و نوجوانان که موجبات تحصیل آنها را فراهم نکنند مجازات نقدی معین کرده است. اما مجازات نقدی والدینی که به دلیل عدم استطاعت مالی مجبور به ممانعت از تحصیل کودک خود شده اند، چیزی جز محرومیت باز هم بیشتر برای کودکان به همراه نمی‌آورد.^۳

باید از این قانونگذاران پرسید که نوشتن چنین ماده ای، وقتی سن قانونی ازدواج دختران ۱۳ سال است و به اعتراف مقامات همین رژیم بسیاری از خانواده ها از شدت فقر دختران خود را می‌فروشند چه معنی دارد؟ همچنین در کشوری که اکثر روستاهای آن برای دانش آموزان دوره راهنمایی حتی مدرسه کپری هم ندارد، چه کسی باید مجازات شود؟

بر اساس ماده ۱۵ این لایحه، هر شخصی برخلاف مقررات قانون کار مرتکب بهره‌کشی اقتصادی از اطفال و نوجوانان شود، علاوه بر مجازات های مذکور در قانون کار به مجازات حبس درجه شش نیز محکوم می‌شود.

در صورتی که تنها در یک نمونه تکانه‌دهنده، هم اکنون ۵۰۰ گود و گاراژ دپو زباله در سطح استان تهران وجود دارد که دستکم ۴ هزار و هفتصد تن از کارگران آن کودک هستند. حاصل کار این کودکان، روزانه ۲ هزار میلیارد تومان است که تنها شهرداری تهران ۲۰۰ میلیارد تومان از آن سود می‌برد.^۴

از نظر شورای نگهبان مجازات
«حبس و جزای نقدی»
برای والدین کودک که
باعث فوت کودک،
فقدان یکی از حواس
یا قطع و نقض
عضو شوند غیر شرعی است.

براین اساس،

مجازات یک پدر قاتل
۲ سال زندان می شود.

مصطفی صالحی به دلیل اعتراض به نظام اعدام
شده و تنها مکان زندگی کودکانش گرو گرفته شد.

فاطمه داوند، معترض آبانماه به ۵ سال حبس و
۳۰ ضربه شلاق محکوم شد.

فرنگیس مظلوم به خاطر حمایت از فرزند زندانی اش
به ۶ سال حبس محکوم شد.

مریم اکبری ۱۱ سال و زینب جلالیان ۱۲ سال است که به
اتهام فعالیت سیاسی، بدون یک روز مرخصی در زندانند.

در دی ماه ۹۸ مجلس رژیم، به منظور تأمین نظر
شورای نگهبان تبصره این ماده را به شرح زیر تغییر
داد: «هر گاه بی توجهی و سهل انگاری والدین منجر
به نتایج موضوع این ماده شود، حسب مورد به
مجازات تا حداقل مندرج در بندهای فوق محکوم می
شود. در خصوص بند «ت» این ماده، در صورتی والدین
مشمول حکم این تبصره می شوند که اقدامات لازم
برای جلوگیری از صدمه را انجام نداده باشند و صدمه
مستند به آن ها باشد.»^۶

بنابراین، ماده ۹ این لایحه، باز هم والدین را در
پاسخگویی در مورد جنایت علیه کودکان مستثنی کرده
و حداقل مجازات را برایشان عنوان می کند.
مثلاً طبق بند «الف» این ماده، آزار منجر به فوت
طفل یا نوجوان با مجازات حبس درجه ۵ مواجه است.
مجازات حبس درجه ۵ طبق قانون مجازات رژیم یعنی
حکم ۲ تا ۵ سال زندان. این بدان معنی است که اگر
مثلاً شخصی مثل پدر رومینا، کودک خود را به قتل
برساند تنها به ۲ سال زندان محکوم می شود.

و اما ایراد شورای نگهبان!

در خرداد ۱۳۹۸، شورای نگهبان ایراداتی به لایحه
ارائه شده توسط مجلس وارد کرده و آن را به مجلس
برگردانده بود. طبق نظر این شورا، ماده ۹ لایحه،
خلاف موازین شرعی اعلام شد.
بنا بر این ماده، «هرگاه بی احتیاطی، بی مبالاتی،
عدم مهارت یا عدم رعایت نظامات از سوی والدین،
اولیاء یا سرپرستان قانونی کودک و نوجوان یا اشخاصی
که مراقبت از کودک و نوجوان را بر عهده دارند یا در
امور مربوط به کودکان و نوجوانان فعالیت می کنند،
باعث فوت کودک، فقدان یکی از حواس یا قطع و
نقض عضو، جراحت سر و صورت یا گردن و سایر
صدمات به کودک شوند، به حبس و جزای نقدی
محکوم خواهند شد.»^۵

امینت کودکان و نوجوانان پس از تصویب لایحه

عباس مسجدی آرانی، رئیس سازمان پزشکی قانونی ایران، روز ۳۱ خرداد ۹۹، در یک نشست خبری فاش ساخت که تعداد پرونده های کودک آزاری در ایران در سال گذشته به ۲۴۸۸ پرونده افزایش یافته است. این عدد رشد ۱۲.۵ درصدی در این زمینه را نشان می دهد.^۷

این ماده با ماده ۱۱۷۹ قانون مدنی رژیم نیز پشتیبانی می شود که طبق آن، برخورد فیزیکی والدین علیه کودکان به شرطی که از حد «متعارف» خارج نشود، مجاز است.

این در حالی است که تحت قوانین قرون وسطایی حکومت آخوندی، شهروندان بی گناه به خاطر شرکت در اعتراضات مسالمت آمیز با احکام طویل المدت زندان مواجه می شوند و یا بر اساس اعترافات اجباری که در زیر شکنجه گرفته شده، اعدام می شوند.

مثلاً در مورد مصطفی صالحی، معترض دستگیر شده در جریان قیام سراسری دی ماه ۱۳۹۶، جنایت رژیم با اعدام او خاتمه نیافت و با گرو گرفتن سند باغ و خانه او که تنها دارایی همسر و دو کودک یتیم او محسوب می شد، سنگدلی را تا مافوق تصور انسان به اوج رساندند.

قضائیه جنایتکاران ملایان در مورد جرائم غیرسیاسی نیز از مجازاتهای ناعادلانه و بی رحمانه استفاده می کند.

عمده زنان اعدام شده در دوران روحانی کسانی هستند که در کودکی قربانی قانون زن ستیزانه ازدواج اجباری شده و در طول زندگی زناشویی، انواع آزار و خشونت ها را از طرف همسر خود متحمل شده بودند. اما در نهایت پس از محاکمه ای ناعادلانه به اتهام قتل به چوبه اعدام سپرده شدند.

این قوه همچنین داستان اعدام جنایتکارانه دختران جوانی مانند ریحانه جباری را در کارنامه خود دارد که به خاطر دفاع مشروع در برابر تجاوز، به تونل سیاه منتهی به حکم مرگ در قضائیه آخوندی گرفتار شدند و زهرا نویدپور که فریادهایش در برابر تجاوز آنقدر بی جواب ماند تا اینکه به مرگ مشکوکی خاموش گردید.

آخرین گزارشات حاکی از رشد ۱۲.۵ درصدی کودک آزاری طی یک سال اخیر می باشند.

از شروع بحران کرونا، تنها در شهر کوچک میبد، تماسهای اورژانس اجتماعی ۲۰ درصد افزایش داشته است.

کودک آزاری در میان آسیب های اجتماعی در ایران رتبه نخست را دارد.

محسن فلاح، رئیس اداره بهزیستی میبد، اعلام کرد: «از زمان شیوع بیماری کرونا در اوایل اسفند سال ۹۸ تاکنون، تعداد تماس شهروندان شهرستان با اورژانس اجتماعی این نهاد در ارتباط با موضوع همسرآزاری، کودک آزاری و اقدام به خودکشی، ۲۰ درصد افزایش یافته است.»^۸ در خرداد ۹۸، رضا جعفری، رئیس اورژانس اجتماعی سازمان بهزیستی ایران، اعلام کرده بود که کودک آزاری در میان آسیب های اجتماعی در ایران در رتبه نخست قرار دارد.^۹

نوک کوه یخ فاجعه تحت حاکمیت ملایان

لایحه حمایت از کودکان و نوجوانان از ابتدا هیچ تعریفی از حقوق کودکان ارائه نداده است. زمانی که از حق کودک سخن می‌گوییم یعنی کودک حق دارد از بهداشت و درمان رایگان برخوردار باشد. تغذیه سالم، تحصیلات اجباری و مجانی و امنیت از نیازهای اساسی رشد کودکان است.

در این لایحه هیچ علامتی از قصد رژیم برای حمایت از کودکان در برابر مقامات جنایتکار، سودجو و زن ستیز خود وجود ندارد که به طور مثال، شهرداری تهران از کودکان به عنوان کارگر ارزان قیمت سوء استفاده نکنند.

هیچ اشاره ای به فقر، نبود شرایط بهداشت و درمان، و تغذیه کودکان به خصوص در روستاها و مناطق حاشیه ای شهرها نشده است.

هیچ ماده ای برای بازنگری در روندهای ناعادلانه دادرسی در مورد کودک مجرم ها و یا مادران زندانی وجود ندارد.

اظهارات اخیر شهناز رمارم، عضو هیأت رئیسه شورای شهر مشهد در مورد دختر بچه زباله گرد ۱۴ ساله که به منظور تأمین مخارج زندگی خود مجبور به بارداری شده است تنها نوک کوه یخ فاجعه ای است که تحت حاکمیت رژیم ملایان در ایران به وقوع پیوسته است و هر روز بر ابغاد آن افزوده می شود.^{۱۰}

روزنامه حکومتی شهروند به تازگی گزارشی درباره خرید و فروش نوزادان در اینستاگرام با قیمت های میلیونی منتشر کرد. بنابر این گزارش، نوزاد پسر حدود ۵۰ میلیون و نوزاد دختر بین ۷۰ تا ۸۰ میلیون تومان به فروش می رسند. قطعاً این کودکان بدون خانواده طعمه های عمده و بی درد سر برای کارتل های حکومتی قاچاق انسان و بهره کشی از زنان و کودکان می شوند.

این لایحه همچنین هیچ اشاره ای به ازدواج اجباری دختر بچه ها نمی کند که زمینه انواع محرومیت ها و خشونت های ممکن است.

هیچ اراده ای برای تغییر

شرایط کودکان در رژیم ایران وجود ندارد.

۱ ماده ای برای مقابله با ارگانها و افراد دولتی که «مرتکب بهره کشی اقتصادی از اطفال» می شوند وجود ندارد.

۲ ماده ای برای بازنگری در روندهای ناعادلانه دادرسی در مورد کودک مجرم ها و یا مادران زندانی وجود ندارد.

۳ هیچ نشانه ای از تغییر قانون ازدواج اجباری برای دختر بچه ها دیده نمی شود.

هیچ اراده ای
برای تغییر
شرایط کودکان
در رژیم ایران وجود
ندارد.

۴ هیچ بودجه ای برای کودکان، به خصوص کودکان بازمانده از تحصیل، کودکان کار و کودک بیوه ها تخصیص نیافته است.

۵ هیچ اشاره ای به فقر، نبود شرایط بهداشت و درمان و تغذیه کودکان به خصوص در روستاها و مناطق حاشیه ای شهرها نشده است.

همچنین عزمی برای سامان دادن دهها هزار کودک بیوه دیده نمی شود، در حالی که تنها تا سال ۹۷ آمار ۲۴ هزار کودک بیوه زیر ۱۸ سال در ایران به ثبت رسیده است.

در متن لایحه اثری از تغییر سیاست رسمی خامنه‌ای تحت عنوان باروری زنان نیز دیده نمی شود که به بهانه افزایش جمعیت همه شأن و حقوق انسانی دختر بچه ها و زنان را پایمال می کند.

خشونت علیه زنان و کودکان نه مختص به گروه خاص اجتماعی است و نه به مذهب یا باور معینی گره خورده است، بلکه عموماً ابزار اقتدار در نظام مردسالار است که تأثیر خود را در جامعه می گذارد.

گسترش فقر، ناهنجاری، اعتیاد، بی خانمانی، فحشاء و بزهکاری زمینه های بروز خشونت از جمله علیه کودکان را در ایران افزایش داده است.

کامیوز نوروژی، وکیل دادگستری، معتقد است که این گونه قوانین و لوایح حتی اگر هم محتوای عالی داشته باشند در شرایط کنونی ایران بی فایده هستند.

وی اعلام کرد که در سال ۹۸ حداقل ۱۳ مورد قتل کودکان به وقوع پیوسته و این قتل ها به استثنای سه مورد، همه در محیط خانواده اتفاق افتاده اند. وی افزود: «وقتی خانواده درگیر مشکلات اقتصادی و فشارهایی است که از آسمان و زمین بر آن تحمیل می شود، چه انتظاری داریم؟..»

«قانون مسئله ما نیست. باید بحران های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی را حل کنیم. این موارد جامعه را دچار آسیب های متعددی می کند که یکی از آنها بزه در محیط خانواده است...»

«وقتی در کمتر از ۱۵ سال، تورمی بالغ بر ۸۰۰ درصد داریم، بسیاری از میانی نظم و هنجار اجتماعی متلاشی می شود. ما هر قانونی بگذاریم، نمی توانیم بر این اوضاع حریف شویم.»^{۱۱}

واقعیت این است که چنین لوایحی در رژیم آخوندی، نه برای حل یک مشکل اجتماعی، بلکه تنها برای عقب نماندن ظاهری از قافله جامعه تحصیل کرده ایران و افکار عمومی است.

مقامات این نظام فرسوده ارتجاعی به خصوص شخص

خامنه ای و روحانی به خوبی می دانند که دفاع از زنان و کودکان صد در صد رو در روی افکار و سیاست های بنیادین زن ستیزانه آنهاست.

اگر اندک احساسی از حقوق کودکان در این دیکتاتورها پدید می آید، می دانستند که مبنای به وجود آمدن پیشرفت و توسعه اجتماعی در هر زمینه ای دموکراسی است. پس اولین و تنها راه حل، کنار رفتن آنها از قدرت و راه باز کردن برای روی کار آمدن یک دولت دموکراتیک است.

واضح است که ژست دموکراسی و به طبع آن حمایت از کودکان از یک رژیم خونریز به دور است.

کما اینکه در رابطه با سند آموزش ۲۰۳۰ ملل متحد که پای نظارت های حداقل بین المللی را برای سنجش صداقت رژیم در زمینه حقوق کودکان باز می کرد، شاهد موضع گیری هیستریک مقامات رژیم به خصوص خامنه ای و نهایتاً رد سند توسط روحانی بودیم.

بنابر این اگر می خواهیم شاهد تکرار و افزایش داستانهای تلخی مشابه قتل رومینا اشرفی نباشیم و اگر این گونه وقایع در قرن بیست و یکم وجدان و شرافت انسانی ما را لکه دار می کند، اولین و تنها راه حل، منزوی کردن هرچه بیشتر این رژیم تا سرنگونی آن است.

پانویس ها

۱. خبرگزاری رسمی ایرنا، ۱۹ و ۲۴ خرداد ۱۳۹۹
۲. خبرگزاری حکومتی برنا، ۱۲ مهر ۱۳۹۸
۳. سایت معاونت حقوقی ریاست جمهوری رژیم، ۲۴ خرداد ۱۳۹۹
۴. خبرگزاری حکومتی ایلنا، ۲۲ شهریور ۹۹ و خبرگزاری حکومتی تسنیم، ۴ تیر ۱۳۹۸
۵. سایت سازمان بهزیستی رژیم، ۲۲ خرداد ۱۳۹۸
۶. خبرگزاری رسمی ایرنا، اول دی ۱۳۹۸
۷. سایت حکومتی همشهری، ۳۱ خرداد ۱۳۹۹
۸. خبرگزاری رسمی ایرنا، ۲۶ فروردین ۱۳۹۹
۹. سایت حکومتی عصر ایران، ۲۰ خرداد ۱۳۹۸
۱۰. خبرگزاری حکومتی ایمناء، ۲۵ شهریور ۱۳۹۹
۱۱. خبرگزاری حکومتی رکنا - ۲۸ خرداد ۱۳۹۹

گزارش ویژه

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت

مهر ۱۳۹۹

ISBN 978-2-35822-026-2

9 782358 220262 >

women.ncr-iran.org/fa

womenncri@

womenncri.fa@

لایحه کودکان در حمایت یا
علیه حقوق دختر بچه ها؟

